

"האם כדאי לנסוע זיתים?" שאל הפלח.
 "לא!" פסק הבדואי.
 "אז אולי ענבים?" הוסיף ותמה הפלח.
 שוב ושוב ענה לו הבדואי בשלילה.
 לבסוף פקעה סבלנותו של הפלח והוא
 הטיח באוזני הבדואי: "אז אם אי אפשר
 לגדל כאן כלום, למה החלקה כל כך
 מוצאתחן בעיניך?"

"תראה איזה אבנים נהדרות מתגלגלות
 כאן," השיב לו הבדואי, "אפשר לערוך
 כאן יופי של כחושה (קטטה)!"

מוסר-ההשכל של סיפור זה ממחיש אולי
 יותר מכל את ההבדל בין הבדואי והפלח.
 למראית-עין הישטששו ההבדלים ביניהם,
 במיוחד בצפון ישראל. לור המסייר ב-
 גליל, קשה היום להבדיל בין כפרי הפל-
 חים הערביים לבין 11 הכפרים בהם יוש-
 בים כיום שמונת אפלים בדואים. גם הבדו-
 אים מתגוררים כיום בבתי-אבן. גם הם
 מעבדים שדות ורועים עדרים בגבעות. הם
 אינם נבדלים גם במראם החיצוני או ב-
 שפתם. ובכל זאת, למרות ההיטמעות ב-
 סביבה הערבית, נשאר הבדואי שונה ב-
 אופיו. עד היום, מציינים המומחים, הקט-
 טה הטובה היא נשמת אפו של הבדואי.

קיים עוד הבדל קטן. הבדואים נוטים
 יותר להיות נאמנים למדינה. בניהם משר-
 תים, בהתנביות, בצה"ל. שורות הצבא
 סגורות בפני המוסלמים והנוצרים.

רעייה בשדות מופקעים. מטורת
 היא, עוד מימי ההגנה, של שיתוף-פעולה
 בין שבטי הבדואים בגליל לבין המיסד
 היהודי. גם כיום, למרות תיחכומו ושיכ-
 לולו, עדיין נזקק צה"ל לשירותיהם של ה-
 בדואים בשורותיו. כגששים ומגלי עק-
 בות, אין להם תחליף. אפילו המומחה
 שבסיירים אינו יכול להתמודד עם מי
 שגדל בשדה וכל תפיסת העולם שלו קשר-
 רה במה שהוא רואה לפניו על פני האדמה.
 אולם למרות שיתוף הפעולה הזה, מקר-

פחים כפרי הבדואים בגליל, מבחינת ה-
 סיוע הממשלתי, יותר מאשר כפרי המי-
 עוטים האחרים. כנראה שהדיעה השוררת
 בממשל היא שתמיכתם של הבדואים מוב-
 טחת למדינה ממילא. לכן אין צורך לסייע
 להם. כפרים שאוכלוסייתם ידועה באיבתה,
 זוכים בסיוע ייתר, כדי להטות את ליבם.
 אחת הדוגמאות לכך היא מה שאירע
 לבני השבט הבדואי ערב אל-הייב. בני
 השבט מחולקים לשניים. חלקם יושבים
 בכפר טובה לא רחוק מהכינרת. יתרם
 יושבים בכפר פורוש רומנה, בעמק בית-
 נטופה. ליד נצרת. אלה גם אלה משתפים
 פעולה עם כוחות הביטחון.

בני טובה ידועים עוד מתקופת מלחמת
 העצמאות. אז לחמה מחלקה מבניהם לצד
 חטיבת יפתח. יגאל אלון הפך אפטרופוסם.
 אולי משום כך, נשאר טובה אחד ה-
 כפרים הערביים הנחשלים ביותר בגליל.
 הוא לא חובר לרשת החשמל. לא נסללו
 בו כבישים. תושביו המתוסכלים חיים ב-
 הרגשת של תיסכול וניכור.
 כאילו כדי להוכיח להם שנאמנות ל-
 מדינה אינה משתלמת, הופקעו מהם לא
 מכבר קרקעות המרעה שלהם. הם נמסרו
 בחכירה ליהודים, המרשים לבדואים לר-
 עות את עדריהם שם תמורת "חצי-חצי".
 כלומר התשלום עבור המרעה נעשה ב-
 חלוקת ולדות העדר — חצי לבעל העדר
 וחצי לבעל המרעה.

סגן-אלוף בדואי. גורלם של ערביי
 פורוש רומנה שפר עליהם. הם זכו ב-
 אפטרופוס בדמותו של אלוף (מיל), רחבעם
 (גאדני) זאבי. כשגאדני כיהן כאלוף
 פיקוד המרכז, שירתו בני ערב אל-הייב
 מרומנה כגששים בבקעה. לא מעט ב-
 זכותם נסגרה הבקעה הרמטית בפני מחב-
 לים. אחד מבני הכפר אפילו הגיע לאח-
 רונה לדרגת סגן-אלוף בצה"ל.

בשתדלנות פרטית הצליח גאדני לגייס
 עבור בני הכפר הקצבות לסלילת כביש,
 לחיבורם לרשת-המים, להתקנת רשת-חשמל
 לכפר. בין לילה הישתנה אורח-החיים של
 הבדואים ברומנה. העובדה שחיבורם ל-
 רשת-החשמל מאפשר להם לצפות בטל-
 וויזיה, היא בלבד הקפיצה אותם בבת-
 אחת למאה-העשרים.

אולם בקרב מחציתו השניה של השבט,
 זו הנמצאת בהסתו של יגאל אלון, רק
 גוברת ההתמרמרות והולכת. למראה הנע-
 שה בכפר אחיהם. הם לא מסוגלים לה-
 פין מדוע הם מופלים לרעה.
 "יגאל אלון עוסק מדי במדיניות-החוץ",
 ניסה אחד מנכבדי השבט לנחם את עצמו
 ולהגן על האפטרופוס, "אולי כאשר יח-
 זור לגינוסר, ימצא זמן לדאוג גם לנו."

"מלון לרום אילת, אוהב אוהבים"

רכשנו מוניטין של פינוקי זוגות בירח דבש. הצטרפו לנאהבי המלון, לירח דבש שלא יישכח.

1555
27
4 לילות - פנסיון מלא -
מארוחת ערב ביום ההגעה.
עם ארוחת בקר ביום העזיבה.

מסעדה מפוארת, צלי אש, מועדון לילה, בריכת שחיה ענקית עם בר צף, מועדון בריאות, טניס.

להזמנת מקומות נא להתקשר: 70 4111 (059) או 1919 229 (03)

מלון לרום אילת
 חוף אלמוג/ אילת

